

[Arbejdsministeren]

skrevet. Man finder frem til, at det slet ikke er så let at skabe et enstrengt miljøtilsyn. Jeg synes også, det er udmærket, at man har fundet frem til det, så at vi ikke tror, at vi bare med en håndbevægelse kan udføre denne beslutning og så tro, at alle problemer er løst. Det synes jeg da er overordentlig nyttigt. Jeg er ganske enig i den konklusion til sidst, som udvalget er kommet frem til, nemlig, at nu forsøger vi at rykke tættere sammen, få et tættere samarbejde af hensyn til de virksomheder, som er udsat, om jeg så må sige, for vores tilsyn.

Så spørger hr. Knud Lind endvidere: Hvordan går det egentlig med afbureaukratiseringen? Nu forstod jeg ikke helt, om det var afbureaukratiseringen i al almindelighed, altså regeringens store, samlede afbureaukratiseringsplan, eller det var om det specielle område her.

Må jeg først sige om regeringens samlede afbureaukratiseringsplan, at der er ganske meget gennemført allerede, en ganske stor og pæn brøkdæl. Der er i denne samling i Folketinget flere forslag, som er under behandling, og når de som forventet er gennemført, så kommer vi endnu tættere på, at det meste af den er gennemført.

Hvis hr. Knud Lind ønsker at få beskrevet afbureaukratiseringen netop om dette specielle punkt, må jeg sige, at det aldrig har været hovedmålet med VMT, at det administrativt skulle skabe den store afbureaukratisering. Det, vi ønskede, var, at virksomhederne skulle opleve det som en afbureaukratisering, så virksomhederne ikke følte, at der kom to herrer om den samme sag. Det kan jeg godt forstå at virksomhederne opfatter som noget ubehageligt. Det løser vi ikke fuldt og helt nu, men vi vil bestræbe os på, at virksomhederne kommer til at opleve det på den måde, at de to tilsyn samordner deres bestræbelser, så man får fornemmelsen af, at det er én godkendelse, man får, når der eksempelvis er en produktionsudvidelse på den pågældende virksomhed.

Det er formålet med denne samarbejdsaftale. Det skal såmænd nok vise sig at blive ganske svært, men det er hensigten med den, og jeg håber, at vi finder frem til et konstruktivt resultat.

Fru Lis Noer Holmberg faldt over en enkelt bemærkning i min tale. Hun siger, at der er visse specielle fænomener omkring landbruget, og det kan dog vel ikke begrunde, at man opgiver det fælles miljøtilsyn.

Det er jeg helt enig i. Det kan ikke alene begrunde, at vi ikke tager springet nu. Hvis man går betænkningen igennem – jeg erkender, at der har været meget kort tid til at læse den – vil man finde mange begrundelser for, at det ikke er hensigtsmæssigt netop nu.

Til sidst vil jeg sige, at med den redegørelse, jeg har givet her i dag, er der ikke sat punktum. Jeg tror, det var hr. Sønderby, der anvendte den formulering. Der er ikke sat punktum i sagen, der er måske sat et kolon. Nu begynder det virkelige arbejde på baggrund af de overvejelser, som har været under udvalgsbehandlingen, under beskrivelsen af forholdene i den betænkning, som nu er udgivet.

Det bliver en spændende opgave at komme i gang med, og jeg glæder mig i hvert fald til at tage fat på opgaven; målet er stadig væk, at den enkelte virksomhed skal opleve dette som en afbureaukratisering.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har haft lejlighed til at sidde i salen under hele forløbet af denne sag og har derfor fulgt den med stor interesse. Det, man nu kan konkludere, er i hvert fald meget i retning af det, hr. Knud Lind sagde i første omgang, at ingen kan blive enige om noget som helst. Derfor sætter man nu alle de uenige til at prøve at få sat en proces i gang, som ingen åbenbart ved hvor skal føre hen. Det, vi i SF hele tiden peger på, er, at vi vil vide, hvor det fører hen. Der er et lovgrundlag for både arbejdstilsyn og miljøside, som lovgiverne engang har lagt. Det er da klart, at lovgiverne er interesseret i, hvor dette fører hen nu. Vi er da i høj grad også interesseret i at vide, om der er lovhyggemål til det, man sætter i gang. Når man ikke kan få spor at vide i denne sal, hvor det jo er os, der må lave lovgrundlaget, er det klart, at man gør politikerne usikre.

Jeg skal ikke kunne sige, om de, der står bag ved regeringen, er usikre på, hvad der er kommet ud af denne debat, men som seriøs politiker bør man altså være det, fordi vi ikke ved, hvor det peger henad. Vi ved, der er sat en proces i gang. Vi ved, hvor regelsætningen i dag ligger, og vi ved, at det, vi diskuterer, er selve tilsynsfunktionerne, men hvad det nærmere går ud på, det ved vi ikke. Det, synes jeg, er klart utilfredsstillende. Det må være muligt for både